

gibe de Giere af Eiendomme, der gif ind i denne Kreditforening, nogenledes ens Vilkaar med dem, der søgte til andre Kreditforeninger, — men denne Vighed er glippet noget i den sidste Tid, da andre Kreditforeninger gennem Konverteringen have naaet at kunne give billigere Vilkaar. Jeg kan henvise til et Punkt i Motiverne, som har Betydning i denne Sag, med Hensyn til den Stilling, jeg maa tage til Vædringsforslagene. Der staar, at det ved at formindste Tilskudet til Administrationsfonden til det Halve vilde kunne naaes, at Interessenternes aarlige Ydelser kunde ansættes til $4\frac{1}{4}$ pCt. — De i Motiverne fremsatte Bemærkninger have deres Betydning til Bedommelse af Sagen og min Stilling til Vædringsforslagene. Det staar anført i Almindelighed, at man haaber ved at formindste Tilskudet til Administration at kunne komme til i det Hele taget en mindre Ydelse af den samlede Rente og Amortisation. Men det følger af sig selv, at inden jeg gaar til at approbere Statutforandringen og nye Statuter, maa jeg have større Sikkerhed, end denne almindelige Udtalelse giver, for, at man virkelig vil gaa dertil, og derfor maa jeg forlange adskillige Forandringer med Hensyn til det Vederlag, der udredes til Bestyrelsen og Andre, inden jeg konfirmerer nye Statuter. Det lettes mig noget ved Udvalgets Forslag, og jeg paastjønner forsaavidt dette, at det nu bliver gjort mig til legal Pligt, hvad jeg ellers tilbels vilde anse for min administrative Pligt. Den ærede Ordfører udtalte, at der i Henhold til Vædringsforslaget udfordres nye Statuter, og at der i og for sig ogsaa var Trang dertil allerede af formelle Grunde, fordi der er forskellige konfirmerede Tillæg og — saavidt jeg erindrer — Begjæring om nye Tillæg, saa at det er hensigtsmæssigt at komme til ny Konfirmation. Selvfølgelig maa man saa være opmærksom paa, hvad der saa skal og maa staa i de nye Statuter — det skal jeg selvfølgelig være opmærksom paa. Med Hensyn til det Spørgsmaal, som den ærede Ordfører specielt rørte ved, om det ikke vilde være rigtigt i denne Forening at repræsentere Interessenterne, saa skal jeg dertil sige, at det kan godt komme under Overveielse. Jeg veed iøvrigt slet ikke, om ikke de nuværende Repræsentanter ere Interessenter. (Th. Nielsen: Jo, nogle af dem!) Det er jo givet, at man ikke behøver at henhøre til Klassen Husmænd for at være Interessent i Kreditforeningen; jeg veed ikke Noget derom. Det, som man har tænkt paa fra først af, var at gibe Frihed i Valget; men dette Punkt kan komme under Over-

veielse. Det forekommer mig klart, at ville de, som ere Interessenter, vælge blandt deres Kolleger dem, som virkelig høre til Klassen, have de fuldkommen Udgang dertil. — Den ærede 5te Landssthingsmand for 7de Kreds (Skeel) mente, at der i Betænkningen var viist en vis Mangel — eller hvad jeg skal kalde det — paa Tillid til Kreditforeningen. Saaledes har jeg ikke læst Betænkningen; men jeg skal indrømme, at ogsaa hos mig er der en vis Jølelse af den Pligt, man har til af Hensyn til Statsgarantien og det solidariske Ansvar mellem Interessenter virkelig at føre et aktivt Tilsyn med Foreningen, og dette vil lettes noget, hvis vedkommende Vædringsforslag vedtages. Der er virkelig Grund til at være noget nøieregnende med Hensyn til Statskassens Interesse; man kan derfor gjerne erkjende, at Foreningen bestyres med en vis Energi — det skal jeg ikke negte. Den ærede 3die Landssthingsmand for 11te Kreds (Th. Nielsen) havde ønsket, at Lovforslaget her var vedtaget uforandret. Jeg for min Person maa sige, at der er flere af de stillede Vædringer, som jeg forsaavidt maa paastjønne, som de imødekomme et Ønske, jeg nærer, og som noget ville lette mig den Pligt, som jeg alligevel maatte have til ad administrativt Bei at foretage visse Forandringer. Naar man ser paa Bestyrelsesforholdene i Kreditforeningen, saa kan det jo ikke miskjendes, at Vederlagene ere kombinerede paa en noget underlig Maade, og at der er Trang til Revision. Jeg har den Opfatelse, at man fra først af har været bange for at indrette sin Administration og sit Tilsyn for dyrt og været bange for at komme til, hvad andre Kreditforeninger gjøre, nemlig give nogenlunde rundelige Vederlag for Reiser, Diæter osv., og saa har man søgt at komme dertil paa andre Maader. Men Følgen er nu bleven, at nu staar man i Sjælland saaledes, at Repræsentanterne have et lille, fast Vederlag, 200 Kr. Dernæst have de — det er det, som Udvalget ønsker fjernet, hvad Alle synes at være enige om, — $2\frac{0}{100}$ af hvert bevilget Laan; de have forholdsvis lave Diæter, nemlig 2 Kr. for en Dags Reise og 4 Kr. daglig for enhver længere, 50 Øre for hver Burderingsforretning — det er kun til Porto og Papir — og for Efterhyn af Pantet 2 Kr., det er en noget kombineret Beregningsmaade, og det er et Moment, der kan siges at in-volvære en vis Interesse. Det er mindre heldigt at der er en vis Indtægt i Forhold til de Laan, der bevilges. Dette ønsker jeg at komme bort fra, og det er hele det ærede Udvalg enigt med mig i. S. Østifternes Kreditforening er der et lignende